

РЕШЕНИЕ

№ 3085

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9551** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 2в, ал.1, т.1 вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ във вр. с чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК /.

Образувано е по искова молба вх. № 94560/25.11.2021г. на СРС, подадена от Е. Д. М. срещу Министерство на вътрешните работи, с която се иска заплащане на обезщетение в размер на 23 000 лева за претърпени неимуществени вреди от нарушение на правото на ЕС и от незаконосъобразно бездействие по изпълнение на задължение за уведомяване на органите на ДП при наличие на данни за извършени престъпления по НК от длъжностни лица.

С определение № 19800/05.08.2022г. на СРС, 143 състав по гр.дело №66830/2021г. производството по делото е прекратено и исковата молба е изпратена по компетентност на АССГ.

В исковата молба се твърди, че Е. Д. М. е подал жалби в МВР с № 489 -700 – 7205/03.11.2021г. и № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г., които не са докладвани на ПРБ, въпреки, че в жалбите се сочи извършване на тежки престъпления, от които ищецът е пострадал. Следвало е МВР незабавно да уведоми ПРБ за предприемане на действия по компетентност. Като не са предприети необходимите действия от МВР по жалбите е нарушено правото на защита на ищеца, не са реализирани правните му очаквания, което е довело до страх, отчаяние, безнадеждност, паник атаки, депресия и жесток психически тормоз. Ищецът твърди, че се е отчаял от живота, претърпял болки и

страдания, достойството му било накърнено, както и вярата в МВР и законите на държавата. Периодът на увреждането е от 03.11.2021г. до 20.11.2021г., претендира се обезщетение и законната лихва върху главницата. В хода на съдебното производство исканията се поддържат лично от ищеца и от адв.Ю.. Прави се искане разноските по производството да бъдат възложени на ответника.

Ответникът – Министерство на вътрешните работи, чрез юрисконсулт Т., в отговор на исковата молба, в хода по същество на делото и в писмени бележки, прави искане за отхвърляне на иска като неоснователен и недоказан. Посочва, че на 03.11.2021г. в МВР са получени две жалби от Е. М., а именно: жалба с вх. № 489 -700 – 7205/03.11.2021г. до министъра на вътрешните работи за неправоремно осъждане на ищеца от магистрати от АСНС по внохд 102/2018г. и от ВКС по кнохд №1018/2019г. и жалба № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г., адресирана до Главния прокурор на Република България, Президента на Република България, Инспектората на В., Министъра на правосъдието, Специализираната прокуратура, Комисия по ревизия към НС, Партия „ПП“, Партия „ДБ“ Партия „Изправи се България“, Партия „Има такъв народ“, министъра на вътрешните работи, ГДИН, НСлС – общо 13 адресата с твърдения за незаконно осъждане на ищеца. До подателя е изготвен писмен отговор от 11.11.2021г. по подадените жалби. С писмо рег. № 489 700 – 8717/23.12.2021г. двете жалбите, заедно с други жалби на Е. М. и отговори са изпратени на СГП по компетентност. Всички получени жалби от ищеца, включително и тези след посочената дата са изпратени на СГП. По изложените съображения ответникът счита, че няма незаконосъобразно бздействие, нито се доказват останалите елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ като причинени неимуществени вреди, както и причинна връзка. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Не са налице кумулативните предпоставки на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на ответника. Не се установява незаконосъобразно бездействие, съответно неизпращане на двете визирани жалби до съответните институции.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 - ти състав, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, които прецени поотделно и в тяхната съвкупност, приема следното за установено от фактическа страна:

Е. Д. М. е подал жалба в МВР с №489 -700 – 7205/03.11.2021г. за неправоремното му осъждане от магистрати от АСНС по внохд 102/2018г. и от ВКС по кнохд №1018/2019г. Исканията в жалбата са да се изискат обвинителния акт и мотивите по делата, да се разпитат свидетели, прокурор от СГП и адв. Ю., да се назначи разследване и ищецът да даде показания пред ДАНС или НСлС.

На същата дата в МВР е входирана жалба № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г., адресирана до Главния прокурор на Република България, Президента на Република България, Инспектората на В., Министъра на правосъдието, Специализираната прокуратура, Комисия по ревизия към НС, Партия „ПП“, Партия „ДБ“ Партия „Изправи се България“, Партия „Има такъв народ“, министъра на вътрешните работи, ГДИН, НСлС – общо 13 адресата с твърдения за незаконно осъждане на ищеца по посочените дела. Искането е да се разпорежи извършване на проверка и разследване, тъй като Е. М. счита, че е осъден противозаконно по неприядено обвинение. Към жалбата са

приложени копие на част от обвинителния акт и на решението на ВКС.

С писмо рег. № 489700 – 7517/11.11.2021г. на началник сектор „Жалби, предложения и сигнали“ на МВР ищецът е уведомен, че МВР не разполага с правомощия да образува досъдебни производства и да ревизира актовете на органите на съдебната власт, както и не упражнява контрол върху работата на органите на съда и прокуратурата, чиито актове подлежат на инстанционен контрол.

С писмо от 06.12.2021г. до началник сектор „Жалби, предложения и сигнали“ на МВР Е. М. е поискал изпращане на двете жалби на ГДБОП, ДАНС, НСлС по компетентност за извършване на разследване.

С писмо рег. № 489700 – 8717/23.12.2021г. на МВР, всички получени жалби, включително и жалби с вх. № 489 -700 – 7205/03.11.2021г. вх. № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г. са изпратени на СГП.

По делото е разпитан свидетеля М. В. П., за когото са представени доказателства, че е посетил Е. Д. М. в СЦЗ на дата 13.11.2021г. Свидетелят дава показания, че ищецът се е оплаквал от бездействието на МВР и Прокуратурата по подадени от него жалби. Това му се отразило на здравословното състояние, пиел хапчета за кръвно, ядосвал се постоянно, поведението му се променило, интонацията също, бил депресиран. Разчитал, че като подаде жалба в МВР ще му се обърне внимание и ще се проведе разследване.

От правна страна: Искът е допустим като предявен срещу надлежен ответник по чл. 205 от АПК, заедно с оспорване законосъобразността на бездействието на служителите на ответника по чл. 203, ал. 4 от АПК.

Разгледан по същество е неоснователен и недоказан.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ във вр. с чл. 2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ. Съгласно посочените разпоредби, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, включително и в нарушение на правото на ЕС. За да възникне законната отговорност следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда. Когато се претендират вреди от действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

В случая не са налице елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Не се доказва незаконосъобразно бездействие на служители на ответника по подадените жалби с вх. № 489 -700 – 7205/03.11.2021г. и вх. № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г., нито по изпълнение на норми на вътрешното право, нито в нарушение на правото на ЕС. Жалбите са подадени на 03.11.2021г. С писмо рег. № 489700 – 7517/11.11.2021г. на началник сектор „Жалби, предложения и сигнали“ на МВР ищецът е уведомен, че МВР не разполага с правомощия да образува досъдебни производства и да ревизира актовете на органите на съдебната власт, както и не упражнява контрол върху работата на органите на съда и прокуратурата, чиито актове подлежат на инстанционен контрол. Предприетите действия са изготвяне на отговор до ищеца за реда и правомощията на МВР по отношение на постановени съдебни актове и изложените мотиви в тях. Недоволен от получения отговор Е. М. е изпратил повторна жалба до началник сектор „Жалби, предложения и сигнали“ на МВР, с която е изискал сезиране на ПРБ. С писмо рег. № 489700 – 8717/23.12.2021г. на МВР,

всички получени жалби, включително и жалби с вх.№489 -700 – 7205/03.11.2021г. вх. № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г. са изпратени на СГП. Не е налице бездействие, тъй като жалбоподателят е получил отговор в срок. Относно неизпълнение на задължението да се сезира СГП, следва да се има предвид, че съдържанието и на двете жалби е оспорване на решенията на съдилищата по предявено срещу ищеца обвинение. Жалба вх. № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г. е адресирана до Главния прокурор на РБ и до Специализираната прокуратура, тоест тя е получена в ПРБ и без да е препращана от МВР. С получаването на жалбата, адресирана до 13 получатели, а именно Главния прокурор на Република България, Президента на Република България, Инспектората на В., Министъра на правосъдието, Специализираната прокуратура, Комисия по ревизия към НС, Партия „ПП“, Партия „ДБ“ Партия „Исправи се България“, Партия „Има такъв народ“, министъра на вътрешните работи, ГДИН, НСлС, компетентните органи са били сезирани още на 03.11.2021г. с исканията на Е. М.. Не е допуснато нарушение на правото на ЕС. Ищецът не е лишен от ефективни правни средства за защита и справедлив съдебен процес, нито са нарушени неговите граждански права. Няма незаконосъобразно бездействие, нито причинена вреда от него. Неимуществените вреди, за които свидетелства М. В. П. не са в причинно – следствена връзка с незаконосъобразно бездействие на служители на МВР. Не се доказва по безспорен начин, че промяната в здравословното и емоционално състояние на ищеца е в резултат от действия или бездействия на служители на ответника.

Искът е изцяло неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен, заедно с искането за заплащане на законна лихва върху претендираното обезщетение.

Искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника е основателно, предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, в минимален размер от 100 лева по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иск с правно основание чл. 1, ал. 1 във вр. чл. 2в, ал. 1, т. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, предявен от Е. Д. М. срещу Министерство на вътрешните работи за обезщетение в размер на 23 000 лева за претърпени неимуществени вреди за периода от 03.11.2021г. до 20.11.2021г. от незаконосъобразно бездействие по негови жалби с вх. № 489 -700 – 7205/03.11.2021г. вх. № 489 – 700 – 7227/03.11.2022г. на МВР, ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА Е. Д. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на вътрешните работи сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща минимално юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

